

Heinrich Rahn

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ I.U.D. ... Ad Exequias, Quas Coniugi suae longe desideratissimae Margaritae ... hodie paratas cupit Maritus moestissimus Jacobus Schlorff/ Civis & Cerevisiarius; Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77036294X>

Druck Freier  Zugang



Rahne, H.,  
in  
**M. Mantzel,**  
uxor J. Schlorff.  
Rostock, 1657.

2

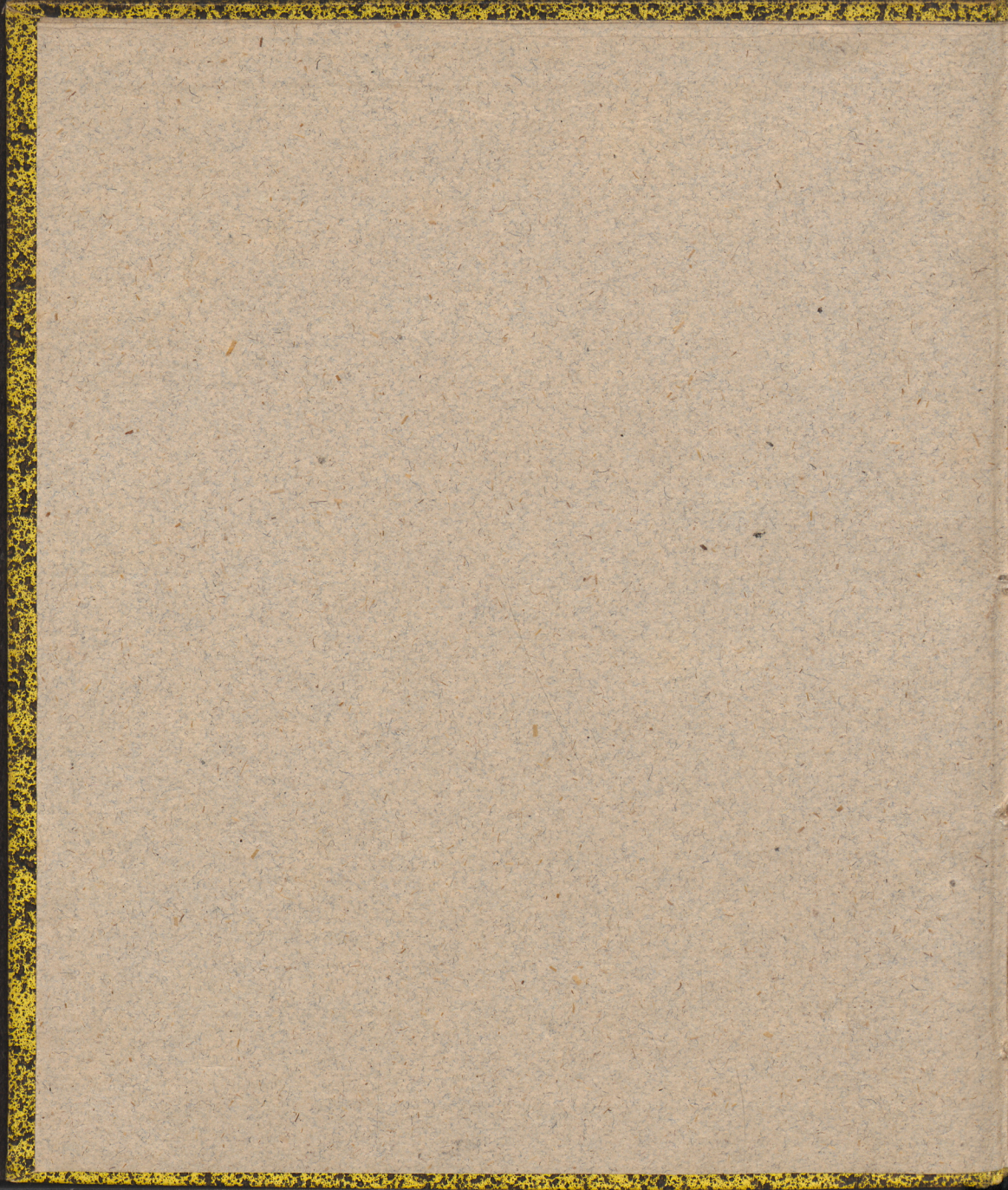














1657

PROGRAMMA

105

2vo

100

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HENRICUS RAGNÆ/

J. V. D. & Prof.



Ad Exequias,

Quas

Conjugi suæ longè desideratissimæ

MARGARITAE,

*Mantzelin  
Margarete  
Ragor*

Fœminæ lectissimæ

hodie paratas cupit

Maritus mœstissimus

JACOBUS Schlorff/

Civis & Cerevisarius;

Omnes omnium Ordinum Ci-  
ves Academicos peramanter & se-  
dulò invitât,

☉: ) o (: ☉

Rostochii, Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.  
ANNO M. DC. LVII.





St mare quoddam, hæc vita. Fluctus in ea  
assidui, sæpe tempestas, malacia & tran-  
quillitas rara, portus nisi mortis, nullus.  
Benè habet, si quis ex fluctibus citò in por-  
tum hunc subvehitur, qui omnibus no-  
stris laboribus miserisq; quas sumus perpesi, finem  
imponit. Is non magis qveri debet, quàm qui citò na-  
vigavit. Stultissimos igitur & ignavisimos pariter cen-  
sem9 eos, qui malint affligi assiduè, quàm semel de vita  
decedere. Qualis Maecenas ille, qui non debilitatem  
recusavit, non deformitatem, neq; novissimè acutam  
cruce[m], dum modò inter hæc mala spiritus prorogetur.

*Debilem facito manu,  
Debilem pede, coxà:  
Tuber adstrue gibberum,  
Lubricos quate dentes:  
Vita dum superest, benè est.  
Hanc mihi vel acutà  
Sì se deam cruce, sustine.*

Sedent autem in acuta cruce, qui stipite acuto transfixi  
ab imo sunt, per os emergente. Itaq; optabat miser ulti-  
ma malorum, & quæ pati gravissimum est, extendi ac  
sustineri cupiebat, solâ vitæ longioris mercede. Quid  
autem hujus vivere est aliud, quàm diu mori? Talis il-  
la etiam Iphigenia Tragica, cui desipere videtur, qui  
velit mori, quæque multò potius exiltimat pessimè vi-  
vere, quàm bene mori. Ut non immeritò quispiam  
cum Poëta exclamet:

*Usque adeòne mori miserum est?*

Tantum verò hoc abest, ut potius felicissimis etiam  
optan-



optanda mors sit, quia finis hujus miseriæ, &, quod sapienter olim Brachmanes ac Gymnosophittæ statuerunt, æternæ vitæ natalis: nec mala nisi malis. Falluntur animi qui ex miseriis beatitudinē querere satagunt. Quid enim vita in his terris nostra aliud est, quàm valis confusionis, carcer afflictionis, perpetua & ab exilio non differens peregrinatio, periculosa navigatio, mala mansio. Quid autem homo? verè imbecillitatis exemplum, verè spoliū temporis, verè ludus fortunæ, mancipium laborum, miseriarum gymnasium, præda demq; mortis. Nonne à fletu statim, quod primum nascentium est omen, vitam ordimur, & velut inviti lucem suscipimus? Nonne pueritiam inter flagra: robur ætatis inter dura operum exigimus, nunc spei, nunc metûs, nunc iræ, nunc amoris ludibria? Interea temporis morti semper crescimus, & semper sumus obnoxii. Quamdiu enim contingit gestare carneam hanc molem, tamdiu & nobiscum mortem circumferimus; non ante, nisi illâ depositâ, deponendam. Bene tamen res habet: pervenimus hac viâ eò, ubi nulla amplius urget timendi causa; à periculis scilicet in securitatē, à labore in quietem, à dolore in voluptatem, ab ignominia in gloriam, à carcere in libertatem, ab exilio in patriam, ab alto in portum, ab orco in cœlum. Itaque bene etiam actum cum MARGARITA nostra est, quæ molestis omnibus laboribusq; quibus exposita fuit pluribus, defuncta tandem nudius quivatus vitam cum morte commutavit. Quam felicitatem summam fœminæ optimæ meritò atq; ex animi sententia gratulamur.

Si quis



Si quis enim unquam cum regio Propheta, quo *Ἰεσοφιλέ-  
της* seu Deo amicio rem hominem, Sol in his terris nul-  
lum illuxit alium, MARGARETA certè MANCELIA,  
fæmina singularis exēpli, etiam si olim fuisset, exclama-  
re potuit: *Defecit in dolore vita mea, & Anni mei in gemi-  
tibus.* Quod ex sequentibus constabit, quæ de vita ipsi  
obituq; exponenda sunt. Ita enim ratio ac mos obtinet.  
Nata igitur est in hac ad Varnum civitate, Anno cōs loc  
XXXVI. d. VI. Aprilis: Patrem nacta JOACHIMUM  
MANCELIUM, civem heic loci & cerevisiarium, ædiq;  
B. Virginis præfectum, eximia virtute ac prudentia vi-  
rum: Matrem ANNAM *Wilschens*/ ornatissimam fœ-  
minam. Avum paternum sortita fuit virum reverendæ  
dignationis JOACHIMUM MANCELIUM Ecclesiæ  
quondam ad ostium maris Balthici (quod vulgò War-  
nemundam appellant) Pastorem quondam fidelissi-  
mum. Aviam paternam MARGARITAM *Reckentra-  
ges*/ præclaram fœminam. Proavum paternum lauda-  
vit JOACHIMUM MANCELIUM, civem apud Ri-  
geneses & negociatorem primarium; Proaviam pater-  
nam MARGARITAM *Zanschowen*/ genere ac virtute  
nobilissimã matronam. Avus maternus ei fuit vir spe-  
ctatissimus atq; integerrimus DIETERICUS *Wilschen*/  
cerevisarius, qui apud nos civem egit, & præterea e-  
mendis vendendisq; mercibus honestè rem fecit: avia  
materna ANNA *Schlorsffs*/ fœmina lectissima, sexusq;  
sui verissimum decus atque ornamentum. Abavum  
maternum habuit HEERMANNUM *Schlorsff*/ Zy-  
thopœum & negociatorem apud nos laudatissimum:  
Aba-



Abaviam maternam GERTRUDIN *Barchleis* / ornatissimam virtute moribusq; foeminam. His à parentibus unum, & quod excurrit, annum nata cum matrem amisisset, pater nihilominus eam, non equidem cutem falso medicamine polluere, nec genas purpurisso aut oculos cerusâ pingere, non doctè fingere sermonem, non Amadisi pestilentem & natum ad inficiendum librum, sed gubernare domum docuit, providere familiæ, superioribus obsequi, & omne flagitium pejus angue odisse. Inter has meditationes postea cùm adolevisset, ab eximia bonitate indolis nihil aliud prius atq; antiquis habuit ipsa, quàm ut pietatem virtutum principem, pudicitiam, modestiam coleret, & curam domus haberet: contra à petulantia, levitate atq; lasciviis libera esset atque immunis. Quo factum ut Patri in administranda rei familiaris cura magno cum commodo adesset: factum etiam, ut cum JACOBUS *Schlorsff* / civis apud nos & cerevisarius, vir præstantissimus, de constituenda familia cogitaret, hanc præcipuè quamvis juvenulam novemdecim aënorum, sibi conjugem sociamq; adjungeret, solemnibus nuptiarum rite celebratis Anno cl. lxx LV. Eâ concordia animorum conjuncti invicem, eo sanctissimo amore inter se amarunt, ut quamvis uterque niteretur ad summum, neuter tamen vinceret ac superaret. Quæ res ipsis & plurimum gaudii & innoctissimæ voluptatis subinde præbebat. Urit maritum unicè, quod ultra sesquianni spatium tâta felicitas non porrigeretur, sed intra illud tam conjugem quàm sobolem exequi & lugere necesse habeat.

Non



Non aliter enim accepit eum casum, quam si præcipuo  
vita solatio, dimidio animæ, & altera sui parte privatus  
esset. Et sanè uxor est, in cuius sinum lata, in cuius si-  
num tristitia liceat deponere, illa, cui tutò fidere domū,  
pecuniam, liberos liceat. Ab initio usq; conjugii  
semper languit: ante quadrantem tamen anni gravio-  
re morbi vehementia correpta, & repetito veluti ful-  
mine prostrata decumbere planè cepit. Atq; ita debi-  
litata erat hætenus, ut cum partitudo demum accede-  
ret, ejus laboribus, quos princeps poetarum defixo in  
visceribus celo non minus aptè quam verè comparat,  
vix ac ne vix quidem par esse videretur. Præter omni-  
um spem tamen atq; expectationem, singulari Dei be-  
neficio, foetum suum in lucem edidit, quamvis agrè, &  
velut victrix natà filiollā tantum non triumphavit. Eò  
tamen redacta mox infelicitatis est, ut contra naturæ  
ordinem, novellam sobolem, postero die quam sacro-  
sancto fonte tincta fuisset, feria scilicet prima Pascha-  
tos, hora VII. matutina, defunctam coacta fuerit crea-  
tori suo reddere, & præmittere eò, quò ipsa post decur-  
sum hebdomadū IV. beatissimo obitu nunc secuta est.  
quanquam enim interdum res in melius videretur mu-  
tari: semper tamen ea mox rursus concidit. Quam ca-  
lamitatem suam atq; miseriam æquo animo constan-  
terq; tulit: atq; vix verbum ullum misitavit quidem,  
quod Christiano homine, cujus propria virtus patien-  
tia est, indignum esset. Cum autem jam omne corpus  
ferme perisset tabe seu phthisi, qui morbo cum incre-  
paverit, non facile evincitur, animus tamen rectè con-  
staret,



staret, maturè sibi cum Deo redeundum in gratiam, & providendum in casum ultimum existimavit. Ministrum igitur verbi advocandum curavit, à quo factâ exomologesi sacro viatico instrueretur. Quo in negotio se ita gessit, ut plura devotissimæ pietatis documenta ederet. Maturè etiam accersitus medicus, vir experientissimus, excellentissimus DN. HENRICUS WEND, Med. D. & præstantissima remedia adhibita fuerunt, quibus tamen parum profectum fuit. Neq; enim arte ulla aut studio proferre terminum licuit, cum ad moveri vitæ semel ceptus esset. Itaq; a. d. XXIV. Aprilis, inter sanctas & dignas Christiana scemina voces (subinde reperens: *Herr Jesu/du Seelen Bräutigam mein/wo bleibstu doch so lange?*) ad Redemptorem unicum suffas, plena optimæ spei ac fidei in ipso flore ætatis, ut quæ annos XX. dies octo ac decem explevisset vivendo, sub II. pomeridianam ejus diei defecit vitâque excessit. Quâ pietate coluerit Deum, quâ innocentia animi ac probitate exegerit vitam, quamq; à fastu superbiâq; abhorruerit semper: quàm lenitati contra modestiâq; studuerit, nemo nescit, cui innotuere fæminæ mores. Atq; ea vivendi ratione satis superq; testata est, quæ nunc capiat præmia, cum vita decessit. Itaq; nihil est dubitandum, quin, ut piè honesteq; vixerat: ita beatissimè de vitæ hujus calamitosissimæ statione, ad veram illam & longè beatissimam vitam translata, suaviter nunc cum Deo immortalis & beatissimis mentibus ævum agat, & non enarrandis æstimandisq; gaudiis fruatur. Quod etsi absq; magno mariti dolore ac luctu fieri



fieri non potuit ( nam quid discidio istiusmodi tam sanctè inter se amantium excogitari acerbius unquam possit?) ferendum tamen id est, & cogitandum, hanc legem universæ naturæ dictam jam olim, ut quod originem habuit, & finem capiat.

*Quicquid habet ortus, obitus timet.*

Cum a. funus hujus Puerperæ ad H.I. postea ducendum sit, vestrarum partium, CIVES ACADEMICI, fuerit, eas exequias frequenter deducere & comitari. Quod ut prolixè faciatis, etiam atq. etiam adhortamur. Inter eundum in mentem veniat illius: MORS TAM JUVENI ANTE OCULOS ESSE DEBET, QVAM SENI: NON ENIM CITAMUR EX CENSU, id est, è tabulis censualibus, in quibus juniores senioresque notati, & cujusq. adeò ævum. Talis autem citatio in Militia & delectu obtinebat: at non in morte.

P. P. sub Sigillo Rectoratus d. ult. April.

AN. clō Ioc LVII,

Conventus fiet in Æde B. Virgini

sacrâ hora I.













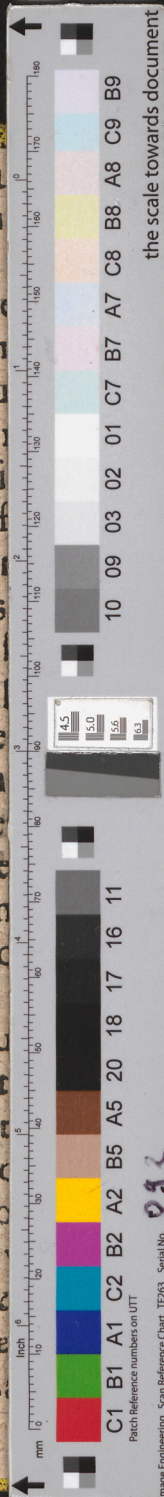








staret, maturè sibi cum Deo rede  
providendum in casum ultimum  
strum igitur verbi advocandum  
exomologesi sacro viatico instruo  
tio se ita gessit, ut plura devotissim  
ta ederet. Maturè etiam accersitu  
rientissimus, excellentissimus D.  
Med. D. & præstantissima remedi  
quibus tamen parum profectum f  
ulla aut studio proferre terminu  
veri vitæ semel ceptus esset. Itaq;  
inter sanctas & dignas Christiana  
inde repetens: *Herr Jesu du Seel  
wo bleibst du doch so lange?*) ad Rede  
sas, plena optimæ spei ac fidei in  
quæ annos XX. dies octo ac dece  
do, sub II. pomeridianam ejus die  
cesit. Quâ pietate coluerit Deum  
nimi ac probitate exegerit vitam, o  
biâq; abhorruerit semper: quàm  
destinâq; studuerit, nemo nescit, cu  
mores. Atq; ea vivendi ratione sat  
quæ nunc capiat præmia, cum vit  
hil est dubitandum, quin, ut piè h  
beatissimè de vitæ hujus calamito  
veram illam & longè beatissimam  
viter nunc cum Deo immortalis &  
bus ævum agat, & non enarrandis a  
fruat, Quod etsi absq; magno m



gratiam, &  
it. Mini-  
quo factâ  
to in nego-  
documenta-  
, vir expe-  
us WEND,  
fuerunt,  
enim arte  
um admo-  
V. Aprilis,  
ees (sub-  
gam mein/  
nicum fu-  
ætatis, ut  
set viven-  
itâque ex-  
ocentiâ a-  
astu super-  
ontrâ mo-  
re fæminæ  
estata est,  
Itaq; ni-  
xerat: ita  
tione, ad  
slata, sua-  
is menti-  
q; gaudiis  
e ac luctu  
feri